

Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Dopisování s vězni jako legitimní služba lásky hledající oporu v křesťanské etice

Autorka: Jiří Mataj, DiS.

Rok odevzdání: 2010

Autor rozděluje svou práci do šesti kapitol (1. Aktivity pomáhající vězňům, 2. Lidská důstojnost a práva v kontextu vězeňství, 3. Étos Charity ČR a jeho praktické implikace, 4. Pastorační přesahy dopisování s vězni, 5. Prakticky o dopisování nejen v Arcidiézní charitě Praha, 6. Pastorační cíle dopisování). Součástí této práce jsou i vhodně volené přílohy (devět příloh). Řazení kapitol sleduje úmysl autora logicky rozvíjejícího úvahy o opodstatněnosti dopisování s vězni.

Oceňuji volbu tématu. Skutečně téma vhodné k diskusím, které není příliš v povědomí. Jsem pro, aby i témata „probačně-mediační“ nezůstávala opomíjena. Navíc je patrné z volby tématu, že je/byl autor angažován v praxi dopisování s vězni, že svou praxi chce i teoreticky zasadit a potvrdit.

Moc pěkně provedený úvod, kde se čtenář dozví o důvodech pro volbu tématu a o tom, co se snaží autor prací legitimizovat.

V první kapitole si autor klade otázky o potřebě existence takových aktivit jako je dopisování s vězni.

Druhou kapitolou začíná hledání důvodů pro potvrzení této aktivity jakožto činnosti, která posiluje lidskou důstojnost vězňů. V této kapitole dává také nahlédnout do práv vězňů a do etického kodexu pracovníků vězeňské služby. Využije i biblického příběhu o Kainu a Ábelovi, kde hledá Boží ano k ochraně viníka (zde vraha). Tím se posune dál k podkapitole Lidská důstojnost v křesťanském pojetí. Tuto kapitolu končí potvrzením dopisování jako legitimní aktivity posilující lidskou důstojnost.

V třetí kapitole představuje Kodex Charity, kde se podrobně zabývá vybranými články (Materiální chudoba uvězněných, Vztahová a mravní chudoba uvězněných, atd.). Na konci této kapitoly dokládá, že „Dopisování s vězni může smysluplně zapadnout do kontextu pomáhajících aktivit charity určených vězňům a fungovat jako jejich podpora.“ (str. 51)

Ve čtvrté kapitole se snaží ukázat dopisování s vězni jako pastorační činnost. Využívá při tom i rozhovorů s pastoračními pracovníky.

Pátou kapitolou nás autor uvádí do praxe dopisování s vězni (s historií, s pravidly dopisování, s akty dopisování, okolnostmi dopisování, atd.)

V šesté kapitole hledá pastorační cíle dopisování. Pozornost zaměřuje na konkrétní téma, které je charakteristické v prostředí uvězněných: vina a odpuštění. Podrobně je rozebírá.

V závěru své práce autor rekapituluje, zda se mu povedlo dopisování porvrdit jako činnost podporující lidskou důstojnost. Všimá si také výzev, které vyplynuly z jeho práce. Ukazuje, že se jeho praktická zkušenost promítá do této práce.

Seznam literatury autor pečlivě dělí na Monografie a primární zdroje, Články přednášky a jiné zdroje, Legislativní dokumenty a deklarace. Je patrné, že ve své práci využil rozličné množství dokumentů, od teologických , právních, etických, po ty, které se týkají práce s vězni a ve vězeňství.

Přílohy jsou vhodně zvolené, poskytují vhled do dokumentů organizací zabývajících se touto službou a zároveň dokladují autorův zájem o problematiku v rovině praktické (lehký průzkum mezi dopisovateli/kami a kaplany).

Tato práce splňuje všechny náležitosti bakalářské práce. Objemem 100 stran možná nároky kladené na bakalářskou práci překračuje.

Tuto bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A – výtečně.

Otázky:

1. Zda má Probační a mediační služba nějaké opodstatnění v systému služeb pro vězněné?
2. Zda také Probační a mediační služba nabízí nějaké programy pro vězně, kteří např. končí trest ve vězení?

